

Løten og Vang Beitelag

Saksbehandler, innvalgstelefon

Ståle Sørensen, 62 55 11 70

Avslag på søknad om betinget skadefelling av bjørn - Løten og Vang Beitelag

Vi viser til skriftlig søknad fra Løten og Vang beitelag datert 14.6., som søker om tillatelse til betinget skadefelling av bjørn. Statsforvalteren ga muntlig beskjed om avslaget samme dag.

Bakgrunn

I søknaden vises det til fotodokumentasjon av bjørn i Elverum kommune vest for Glomma, sør for Rv 3. Bildet er fra 14.6.

Det har vært beiteslipp i Løten og Vang beitelag sine områder. Det er 4-5 besetninger som beiter i grenseområdene mellom Løten, Stange, Elverum og Våler kommuner, og det er beiter ca. 1600 sau i Stange noe lenger sør.

Lovgrunnlaget

Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 første ledd bokstav b og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) §§ 8 og 13, jf. også § 4 første ledd bokstav e og §§ 7 og 9.

Rovviltforskriften § 1 (formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Region 5 (Hedmark) skal ha 10 årlige ynglinger av gaupe, fem av jerv og tre av brunbjørn jf. rovviltforskriften § 4 første ledd bokstav e. Sammen med region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) skal Hedmark ha 4–6 årlige ynglinger av ulv, hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i

sin helhet ligger i Norge. Den todelte målsettingen som formålsparagrafen i rovviltforskriften setter, er søkt oppnådd gjennom forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark, jf. § 6. Her er det definert hvor beitedyr og rovvilt har prioritet. Når bestandsmålet for den enkelte art er oppnådd, vedtar rovviltnemnda en kvote for betinget skadefelling, jf. § 8.

Ved behandling av søknader om skadefelling skal føringene i forvaltningsplanen for rovvilt tillegges vekt, og felling kan bare gjennomføres om det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Bestemmelsens andre ledd bokstav a til d slår fast at det skal tas særlig hensyn til:

- områdets betydning som beitemark
- skadenes omfang og utvikling
- potensialet for fremtidige skader
- muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

En skadefellingstillatelse skal være rettet mot bestemte skadegjørende individ, og vedtaket skal være begrenset til tid, rom og antall dyr. Ved hver fellingstillatelse gis det en økonomisk ramme som fellingsforsøket skal gjennomføres i henhold til.

Statsforvalterens vurdering

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som kan berøre naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. § 8. Statsforvalteren viser til at vedtaket blant annet baserer seg på sist tilgjengelig kunnskap om bjørnens bestandssituasjon og utvikling i Norge; det vises til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3. De siste opplysningene om bestandssituasjonen for brunbjørn fremgår i rapporten "Populasjonsovervåking av brunbjørn – DNA-analyse av prøver innsamlet i Norge i 2020".

"Føre-var-prinsippet" i § 9 kommer til anvendelse i situasjoner hvor en ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Statsforvalterens syn er ikke dette tilfelle i denne saken. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen som bjørnebestanden blir utsatt for, jf. § 10. Statsforvalteren viser til forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark/region 5 sin inndeling av regionen i to forvaltningsområder, og ut ifra dette vurderes det slik at lokaliseringen av dette uttaket ikke vil påføre bestanden irreversibel skade, jf. § 12. Naturmangfoldloven § 11 gjelder kostnadene ved miljøforringelse, og anses ikke som relevant her.

I forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark/ region 5 er fylket inndelt i to ulike forvaltningsområder. Det aktuelle beiteområdet i grenseområdet mellom Elverum, Løten og Stange kommuner ligger innenfor grønn sone, der hensynet til beiteinteressene skal prioriteres. I forhold til rovviltforskriften § 9 annet ledd bokstav a vil Statsforvalteren karakterisere det aktuelle området som et viktig beiteområde for sau, jf. også forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark/ region 5.

Det er pr dato sluppet beitedyr på utmarksbeite i området, men det foreligger ingen dokumenterte skader. Det har også tidligere i år blitt dokumentert bjørn som har oppholdt seg i grenseområdene mellom Elverum og Løten kommuner. Disse observasjonen var nord for Rv 3. I tillegg har et annet individ blitt påvist i grenseområdene mellom Stange og Løten kommune. Dette var i områdene sør for Rv. 3.

På våren og forsommeren er det gjerne slik at individer av bjørn beveger seg over store områder, og at bevegelsesmønsteret kan være vanskelig å forutse. I dette tilfelle har det blitt meldt om observasjoner av bjørn i Løten og tilgrensende områder ved flere tilfeller gjennom våren. Om det nå er snakk om ett av de individene som er påvist tidligere i år er usikkert. Det ble ikke i 2020 dokumentert skader på sau forårsaket av bjørn i beitelaget sine områder, men det er en historikk med skader forårsaket av bjørn bakover i tid i beiteområdet.

Statsforvalteren anser at det i dette tilfelle ikke er grunnlag for å tillate skadefelling på nåværende tidspunkt.

Konklusjon

Statsforvalteren i Innlandet avslår søknad om skadefelling bjørn i området til Løten og Vang beitelag.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Statsforvalteren viser til at dette vedtaket ikke påvirker naturmangfoldet negativt idet en gir et avslag på en søknad om felling av et dyr. Prinsippene i naturmangfoldloven er derfor ikke vurdert nærmere.

Vedtaket er fattet med hjemmel i Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd bokstav b, jf forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften), § 9, jf §§ 1, 8 og 13.

Statsforvalteren viser til at vedtaket er et enkeltvedtak som kan påklages etter bestemmelsene i Lov om behandlingssåten i forvaltningssaker, av 10.2.1967, § 28. Klagefristen er tre – 3 – uker fra mottakelsen av dette brev. Eventuell klage på vedtaket skal stiles til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren.

Med hilsen

Vebjørn Knarrum (e.f.)
avdelingsdirektør

Ståle Sørensen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent